

Magazin za kulturu, umjetnost i obrazovanje-Magazine for culture, art and education

„In a country of hate the most hated one is the one who does not know how to hate.“ Ivo Andrić

Sarajevo, Bosnia and Herzegovina, Europe

as of Sept. 2009

DIOGEN

pro kultura magazin pro culture magazine

„U zemlji mržnje najviše mrzi onoga ko ne umije da mrzi.“ Ivo Andrić

E-mail: odlazak@diogen.com

MI OBJEDINJUJEMO RAZLIČITOSTI...WE ARE UNIFYING DIVERSITIES

Safeta Osmičić

ODLAZAK

dišem kap po kap

života

i smrti

spojene kolaju mojim krvotokom.

natrula dinja
u meni kopni.

kao napuklo vedro
slomljeni mjesec
lije svjetlost u noći.

u rijeci se davi
kradljivac mojih snova.

s brojem beskonačnosti
čekaju me
vrata otvorena.

UMIRE JOŠ JEDAN DAN

dželat noći je hladnokrvno
iščupao srce danu
zgniječio ga
i pustio da iskrvari

krv je liptila
u crveno obojila more

od bola je gorjelo nebo

sirena je pozivala ribare
da sunce u mreže uhvate
na dno da ne potone

uzalud su pjevale ptice
za danom koji umire

onda je došla tišina
smirila života zvon

crna udova noći
zauzela je tron

NEKOPIRATI

KASNA JESEN

oblaci šetaju nebom
kišobrani ulicom

uz svirku vjetra
opalo lišće na trotoaru
igra posljednji ples

iza maglenih skuta
skriva se naranča sunca

golim rukama drveće
lastama odmahuje

vonj truleži u obnaženoj šumi

jutro nas pozdravlja
mraznim ogrtačem

i već
na snijeg miriše

NE KOPIRATI

OSTACI POEZIJE

Na razboju mašte
nekad sam noćima tkala pjesme
srmom ih krasila
mirisom jasmína škropila.

Sad od njih nije ostalo ništa:

gromovi tuđih riječi
spržili ih

zrake lažnog sunca
ispile im bolje

ledile se od straha
pred licem kritičara

kiše mojih suza
ih ispirale.

Sad samo poneki stih
kao izanđali dronjak
izmili mi iz ruke

Vješam ih štipaljkama
prstiju ukočenih
na papir požutjeli

i pustim da se njišu
pred tuđim očima

bolesna od straha
hoće li ih pogledima spaliti

(ili pozlatiti,
nikad se ne zna)

SAMAČKA SOBA
U VELEGRADU

u džungli betonskih baobaba
na ostrvu samoće
kormilarim
i pratim vodene struje

meduze pod maskama
u zabranjene dubine rone;
tuđi intimni veš
na žice steru
i puštaju pehlivane
da po njima gaze;
usput, uz osmjehe
aplauze beru

s ekrana se ne čiste
tragovi sapunice,
u Španiju se
pet dana u tjednu
na balonima leti

s mog gumenog broda
kapetan je
već odavno skočio
u zagrljaj sireni,

kroz odlijepljene fleke
voda nadire
do grla mi je već
i prijeti
da me odvede
u bezdan

odatle ću
kao feniks modri
da poletim
i preselim

među zvijezde bezkućnice

opet u samicu
na najvišem
katu nebeskom

JOŠ JEDAN DAN U NIZU

Uzorano prazninom
i ovo jutro
rodiće samo jalovi dan

u kojem će nicati
cvjetovi bez peluda i tučka

dan bez leptira
i pčela medonosnica

još jedan dan
u kome ću zidati
čardake u oblacima
i kule od pijeska

vjetar kad zapuhne
oblaci će
munjama da se pobodu
i sruše čadrake
od mašte sazidane

bujica će naići
i pomesti
kule od pijeska

i jalovinu donijeti
pred moja vrata

a tebe
ni danas neće biti
da blato skloniš
sa moga praga

da otvoriš vrata
ljepšem danu
sasvim drugačijem

od ovog svakodnevnog
usahlog i pustog

kao duša moja
tvojim odlaskom
što je opustošena

PODVALA

Da li sam to ja:
uhom i trbuhom
okom i dojkom
kosom i nogom.

Tražim dokaze:
na slici
i u ogledalu
koje zna da prevari,
pogledam u isprave
(da li su ispravne?)
i vidim
stvarno je sve na broju
i kosa,
i lice...
ali nigdje druge polovice

bez koje ja nisam
ono što jesam.

Kome pripadam?
Nikome.

Opet su me
samoj meni podvalili!

IZMEĐU VRHA I DNA

na putu života
vječno između vrha i dna
s oblaka ružičastih
ljubavnih
na dno sam padala
u bitkama sagorijevala
i kao feniks
iz pepela se ponovo dizala
uglavnom
sredinom zlatnom sam hodila
običan život vodila
samo s izletima u visine
i kratim padom u dubine.

bez padova i leta
sada, na kraju
odlazim tamo gdje me čeka
mjesto u paklu
ili raju...

CESTE ŽIVOTA

žurila sam cestama života
makadamskim
padala i dizala se hitro
pogleda bacala ne livade cvjetne
rijetko imala priliku
da na njima zastanem
ili nekog sretnem
al' sad to nije ni bitno
hodajuć' jela sendviče
namazane svim mastima života
sa samo pokadšto nečeg konkretnog
između dvoje ništa

ili susrela nekog skota

koljena krvavih jurila sam dalje
cvjetove kradući između dva padanja
sa srcem punim otvorenih
i zaraslih rana
a sada sam sasvim svjesna
da si ti bio
najveći kamen moga spoticanja.

TO ŽIVOTOM SE ZOVE

Ne nosim
na plećima
križ života
teški
Pod mjesecom i zvijezdom
dovoljno tuge
za svakog od nas ima

Ne molim
i ne hulim Boga

Kapi sreće i tuge
dolaze kao proljetne kiše
Iz oblaka poteku suze
pa sunce
u zlato sve pretoči

Smjenjuju se brzo
kao nabujale vode

To sve se
životom zove

NE KOPIRATI

VAŠAR U MOME GRADU

Cirkuska šatra;
marioneta na koncu treperi;
zube krvoločne
tigar na krotitelja ceri
a u njemu
zečije srce dršće;
balerina u ružičastom
na prstima
kontinente preskače;
riba-djevojka,
sirena u čaši vode,
uzdahe lakovjernima krade;
u buretu straha
motociklist
smrtonosne spirale ocrtava;
na ringišpilu
    ljuljaška jedna
visoko leti
    pa nisko pada;
i svi se sugrađani smiju
i uživaju
jer su akteri cirkusa
    moga grada.

NEKOPIRATI

PRED OLUJU

Ujeda sunce,
gori prašina u zraku,
asfalt se u smolu pretvara.
Na pragu dahće pas
a ljudi
jedni na druge reže.
Tlakomjer se rasprskava
a od težine ljeta
satovi su stali.

Napolju džehenem,
unutra još veći.
Gdje skriti pamet
u ove paklene dane?
Za kap radosti
kukavica kuka
a gospodin vjetar
ni da se prošeće.

A onda:
dva se lista poljubiše
i poljubac krenu dalje.
Iz daleka bubnjevi
vatrenu igru najavljuju.
Na sredini se poljubiše
prašina suha i oblaka plač,
i jeknu prva bukva
jer je presiječe mač.

MOJ SUMBULE

(Ibrahimu, mome babi,
majstoru, merakliji i cugi)

Dirlijo, deder, dolazi za hastal, 'vamo!
zadirlikaj onu moju
...Moj sumbule što si uvehnuo...
A ti, sazlijo, pridodaj, udari u te žice
neka zadrhte, k'o moje srce!
Gurbete Meho, pusti tu glasinu,
da se mehana ispuni sevdahom!
Ne pitam koliko košta...
bogda od moga uzalud potrošenog života!

Marsela, ne brini, večeras plaćam sve!
Zalivam danas sazidanu kuću
a sutra će Ibrahim opet na skele
krovište da krojim, crepove da redam,
neka rode imaju gdje da spuštaju bebe
...A, bogme, i da para zaradim
za balerinke, tašne i teke
da mi djeca završe škole
nikom muhtač da ne budu
ni na čije glavnje da ne padnu

Svim srcem je želio babo
ljestvama života stići na visoko
Ali... pedeset treća prečka slaba bila

Puklo mu samo u stomaku,
iznenada
k'o da se otkačila pračka

Sutradan je brat zatekao samo
na stoliću, u bolničkoj sobi
pola kutije Zete
fajercag što se kremenom kreše

i babu
blijedog,
i hladnog, kao ledenicu
s krova naše kuće

Beli je bio, moj babo:
majstor i meraklija!

Oni koji su ga poznavali
reći će
Ibrahim je bio i... cuga
A, ha ha ha ha... nasmijaću se slatko
kao ... kao da njihovi očevi nisu...
E, nek si, vala, baš takav bio, babo!
kao i oni čija zadirkuju me djeca
nek' nisi bio kao ona stvar
koja se u pjesmama ne spominje često

Bio je mlad kad su ga u ćefine bijele zamotali
kad je babo, umjesto u nebo, mehko i visoko
u zemlju otišao tvrdu
i zauvijek ostavio zidariju, mehanu i cugu
ne ispovijedivši se do kraja ni ženi, ni djeci
ni najboljem, uz čašicu, drugu.

NE KOPIRATI

A TEBE NIOTKUDA

Od čežnje topla
od čekanja sagorena
rasipam pogleda
po poljima žitnim
i čekam kad će tvoja glava
da se pojavi
među cvjetovima maka

... a tebe niotkuda.

samo se dvije zmije uporedne
vijaguć'
negdje na horizontu spajaju.

NE KOPIRATI

BEZ TEBE
NI U RAJ NE ŽELIM

kad moju dušu
odvagaju
na kantar nebeskom
anđeli kad mi krila
na leđa pripnu
i povedu me do raja

tražiću
da se prvo za te pomolim

svi Sveci nebeski
grijehe da ti oproste
i k meni u raj pošalju

a ako neće
odbiću im ponudu
glatko

i prkosna

čekati te na vratima pakla

NEKOPIRATI

NE BRINI

Ne, nije *kliknulo*
među nama,
iz inata sam ti se
podala samo,
gaseći čemer života
u tvome uzimanju
na brzinu.
Činili smo osvetu *bivšima*
s njihovim slikama
pred sklopljenim očima.
U tvome lažnom ubjeđenju
da možda bi ti mogla
značiti nešto više
od uludo potrošenog trena,
poklonio si mi samo
tri kapljice
jalovog sjemena.
Ne brini
nije oplodena ljubav,
neće izrasti cvijet u pustinji,
U Atakami samo
kaktusi rastu.
Mi ćemo i dalje biti
samo stranci
slučajno što su se
u svemiru sreli.

OSTAVLJENA

sinoć sam
s pola srca
i bolom u duši
otišla leći.
dugo sam u mraku
molila Boga
da mi bilo koje
drugo osjećanje za tebe
(sve osim ljubavi)
na jastuk spusti.

ali ni On
za mene hajao nije.

zgažena čežnjom
smorena ljubavi lažnom
kucala sam na vrata smrti

i ona su ostala zatvorena

kao vlat pokošena
tek u zoru sam zaspala

na podu

klečeći.

NEKOPIRATI

PRVO ZAJEDNIČKO JUTRO

Raspukli nar
krvari na suncu
i u zraku miriše sol;
vjetar tjera lađu u luku
a tvoje tijelo odmara
u mojoj zjenici.

...suha narandžina kora
na stolu,
u šalicama ocrtani
još svježiji tragovi sudbine,
a moj život u tvojim rukama ...

Sinoć se spoji toplina ljeta
u našim usnama
i sazrele oluje strasti
obrisaše iza sebe
sve praznine prošlosti.

... u zraku miriše sol
a tvoje tijelo
još se u mojoj zjenici kupa...

NE KOPIRATI

PRIPREMI LIVADU ZA RODA

U vješala
Podno tvoga vrata
Glavu ću svoju da uvučem.
Pod žrvanj tvoga tijela
Svoje ću da stavim.
Lomi me kao zrnavlje zlatonosno.
Nek pucaju kao prangije
Moje kosti
Pod rukama tvojim.
Mijesi tijesta oblutke
Na grudima mojim
Za baklavu ljubavnu.
Belegiju umoči
U vodir među mojim bedrima
I naoštri kosu
Što ti u pupak udara
Zabi je duboko
Podno brežuljka travnata
Da se sva smočim
Od one tri kapljice
Kojima ćeš u meni
Život da zasadiš
Novi.

NE KOPIRATI

DO DNA

Usadi svoj korijen
Duboko u moju nutrinu
Podno dojki
Poviše koljena
U raskrižje života
I ljubavne pohote.
Ukroti ženku mustanga
U meni
Rukom mi usta začepi
Da ne njisnem
Dok tvoje vatre
U meni gasiš.
Poberi maline zrele
Na mojim brežuljcima.
Oliži čanak
Poslije zalogaja slasnog.

Obuci moje nago tijelo
U zlatni kaftan mjesečine
I pošalji me do zvijezda.

NEKOPIRATI

PR
DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>